

Dosar nr. 2151/95/2006 (Număr în format vechi 1522/C/2006)

ROMÂNIA

TRIBUNALUL GORJ
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINȚĂ Nr. 834

Ședința publică de la 16 Martie 2007

Completul compus din:

PREȘEDINTE Elena Zamfirescu-judecător

Grefier Luminița Butiuc

Pe rol fiind pronunțarea asupra dezbaterilor ce au avut loc în ședința publică din data de 9 martie 2007 privind pe reclamanta SC [redacted] SRL, în contradictoriu cu pârâta D.G.F.P.Gorj și chemata în garanție SC [redacted] SA TG - JIU.

La apelul nominal au lipsit părțile.

Procedura completă din ziua dezbaterilor, cuvântul părților fiind consemnat în încheierea de ședință din 9 martie 2007, ce face parte integrantă din prezenta sentință.

Deliberând, tribunalul pronunță următoarea sentință:

TRIBUNALUL

Asupra acțiunii de față;

Prin acțiunea înregistrată la data de 02.11.2006 pe rolul Tribunalului Gorj – Secția Comercială și de Contencios Administrativ, reclamanta SC [redacted] SRL a solicitat în contradictoriu cu pârâta D.G.F.P.Gorj să se dispună anularea deciziei nr.81/13.10.2006 emisă de D.G.F.P.Gorj prin care a fost respinsă contestația promovată împotriva deciziei de impunere nr. [redacted] /07.2006.

În motivarea acțiunii s-a arătat că în mod eronat intimata a reținut în esență că în speță sunt aplicabile dispozițiile art.141 alin. 2 litera K și art.141 alin. 3 din Codul fiscal, aceste dispoziții nefiind aplicabile în speța de față.

În concret s-a arătat că art.141 din Codul fiscal reglementează două situații distincte referitoare la plata TVA, respectiv operațiunile de interes general care sunt scutite de TVA enumerate în mod expres la punctul 1 litera a-n și alte operațiuni la care scutirea de TVA este opțională, enumerate la punctele 2 litera a-k.

Astfel invocă reclamanta că motivarea făcută de pârâta D.G.F.P. nu se regăsește în articolul 141 alin. 3 din Codul fiscal, fiind aplicabilă doar la operațiunile de interes general scutite de plata TVA nu și la operațiunile pentru care plata se poate face opțional.

Că, opțiunea pentru care s-a emis decizia de impunere face parte din cea de-a doua categorie, cea opțională și în această situație urmează să se aplice dispozițiile generale referitoare la dreptul de deducere TVA.

S-a precizat de către reclamantă că în speță proprietarul bunului închiriat a perceput TVA, sens în care s-au eliberat facturile, situație față de care reclamanta s-a conformat dispozițiilor legale în vigoare care reglementează taxa pe valoare adăugată, neavând nici dreptul și nici obligația de a verifica dacă persoana juridică care le-a închiriat imobilul a respectat sau nu dispozițiile art.141 alin. 2 litera k din Legea 571/2003 privind Codul fiscal.

În dovedirea acțiunii s-a depus la dosarul cauzei decizia de impunere nr.385/21.07.2006 și decizia nr.81 din 13.10.2006.

La aceeași dată reclamanta a formulat cerere de chemare în garanție a SC [redacted] SA Tg-Jiu, solicitând ca în situația în care va fi respinsă contestația formulată împotriva deciziei de impunere, să

fi obligată SC [redacted] SA să ștorneze facturile și să achite suma de [redacted] lei RON reprezentând taxa pe valoare adăugată și penalitățile aferente acesteia.

În motivarea cererii s-a arătat că prin actul de control, D.G.F.P.Gorj a obligat reclamanta să plătească suma de [redacted] RON precum și penalitățile de întârziere pe considerentul că SC [redacted] nu a optat pentru plata taxei pe valoare adăugată pentru bunurile închiriate în conformitate cu dispozițiile art.42 pct.3 din Normele de aplicare a Codului de procedură fiscală.

S-a invocat în acest sens că reclamanta nu avea posibilitatea de a verifica dacă SC [redacted] SA și-a exercitat sau nu dreptul de opțiune, iar facturile emise de această societate au fost prevăzute și cu TVA situație de natură să inducă în eroare, sens în care s-a apreciat că nu au nici o culpă pentru a fi obligați la plata acestei sume.

În drept și-a întemeiat cererea pe dispozițiile Codului de procedură civilă și dispozițiile art.176 din Codul de procedură fiscală.

Pârâta D.G.F.P.Gorj a formulat întâmpinare solicitând sub acest aspect respingerea acțiunii și a cererii de chemare în garanție ca neîntemeiate.

În concret s-a invocat faptul că reclamanta a dedus în mod eronat taxa pe valoare adăugată pentru închiriere de bunuri imobile, aceasta fiind o activitate scutită de taxă pe valoare adăugată, așa cum în mod expres este stipulat în art.141 alin. 2 litera k din Legea 571/2003 privind Codul fiscal.

Cu privire la cererea de chemare în garanție, pârâta D.G.F.P.Gorj a invocat faptul că reclamanta avea obligația să solicite de la SC [redacted] SA ștornarea facturilor cu TVA, înainte de a fi constatate neregulile de organele de inspecție fiscală, necunoașterea legii neputând fi un motiv de admitere a acțiunii formulate de reclamantă.

Având în vedere că SC [redacted] SA a fost citată prin lichidator SC [redacted] SRL, la data de 14.12.2006 SC [redacted] SRL având calitate de administrator judiciar al debitoarei SC [redacted] SA a formulat întâmpinare raportat la cererea de chemare în garanție formulată de reclamantă, invocând lipsa calității de reprezentant, cu motivarea că au calitate de administrator judiciar și nu de lichidator, debitoarea SC [redacted] SA păstrându-și dreptul de administrare, aflându-se în procedura reorganizării judiciare.

Tribunalul analizând contestația formulată de reclamant în raport de înscrisurile depuse la dosarul cauzei și de susținerile părților reține și constată următoarele:

Conform art.42 alin. 3 din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoare adăugată pot opta pentru aplicarea regimului de taxare pentru orice operațiune prevăzută la articolul 141 alin. 2 litera k din Codul fiscal, opțiune ce se notifică organelor fiscale, teritoriale.

Conform art.44 din aceeași hotărâre de Guvern, dacă o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoare adăugată a facturat în mod eronat cu taxă pe valoare adăugată livrări de bunuri și/sau prestări de servicii scutite de taxă pe valoare adăugată către beneficiari, este obligată să ștorneze facturile emise.

Beneficiarii unor astfel de operațiuni nu au dreptul de deducere a taxei pe valoare adăugată, aplicată în mod eronat pentru operațiune scutită ci aceștia trebuie să solicite furnizorului/prestatorului ștornarea facturii cu taxă pe valoare adăugată și emiterea unei noi facturi fără taxă pe valoare adăugată.

Ori, în condițiile în care prestatorul SC [redacted] SA nu a notificat organele fiscale teritoriale cu opțiunea de aplicare a regimului de taxare, așa cum prevede art.42 alin. 3 din Hotărârea Guvernului nr.44/2004, rezultă că a facturat în mod eronat cu taxă pe valoare adăugată.

Drept urmare, așa cum prevede art.44 din H.G.44/22.01.2004, reclamanta SC [redacted] SRL, ca beneficiar al unei operațiuni pentru care s-a facturat în mod eronat TVA pentru o operațiune scutită, nu avea dreptul de deducere a taxei pe valoare adăugată, astfel constatările și măsurile organelor de control ale D.G.F.P. fiind pe deplin întemeiate.

Cu privire la cererea de chemare în garanție formulată de SC [redacted] SRL, aceasta urmează a fi admisă în parte, cu privire la cererea privind ștornarea facturilor și restituirea taxei pe valoare adăugată facturată în mod eronat.

Astfel, conform art.42 alin. 3 din HG 44 din 22.01.2004: dacă o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoare adăugată a facturat în mod eronat cu taxă pe valoare adăugată livrări de bunuri și/sau prestări de servicii scutite de taxă pe valoare adăugată către beneficiari, este obligată să ștorneze facturile emise.

Cu privire la capătul de cerere privind obligarea SC SA la plata accesoriilor reprezentând penalități de întârziere se reține că accesoriile calculate de organele de control pentru suma reprezentând taxa pe valoare adăugată, dedusă în mod nejustificat de reclamanta SC SRL, îi sunt imputabile acesteia.

În concret se reține că în conformitate cu prevederile art.44 din HG 44, odată cu constatarea de către beneficiarul SC SRL a facturării în mod eronat de către prestatorul SC SA, respectiv facturării cu taxa pe valoarea adăugată, aceasta avea obligația să solicite prestatorului ștornarea facturii și emiterea unei alte facturi fără taxă pe valoare adăugată.

În situația în care se conforma imediat acestor prevederi și nu ar fi acceptat factura așa cum a fost emisă, nu ar mai fi dedus taxa pe valoare adăugată înscrisă în factură și pe cale de consecință organele de control nu ar fi constatat neregulile precizate, respectiv deducerea fără temei legal a taxei pe valoare adăugată și nu ar mai fi calculat accesoriile aferente (dobânzi și penalități de întârziere).

Raportat la aceste considerente se va respinge contestația formulată de reclamantă împotriva deciziei de impunere, se va admite în parte cererea de chemare în garanție și se va respinge cererea privind obligarea SC SA la plata accesoriilor reprezentând penalități de întârziere.

Văzând și dispozițiile HG.44/22 ianuarie 2004 pentru aplicarea Normelor Metodologice de aplicarea Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge contestația formulată de reclamanta SC SRL cu sediul în localitatea , jud. Gorj împotriva deciziei nr.81/13.10.2006 emisă de pârâta D.G.F.P.Gorj cu sediul în Tg-Jiu, str. , jud. Gorj.

Admite în parte cererea de chemare în garanție formulată de reclamanta SC SRL a SC SA Tg-Jiu cu sediul în Tg-Jiu, str. , r. jud. Gorj.

Obligă SC SA să ștorneze facturile și să restituie taxa pe valoare adăugată către SC SRL.

Respinge cererea privind obligarea SC SA la plata accesoriilor reprezentând penalități de întârziere, către reclamantă.

Cu recurs.

Pronunțată în ședința publică din 16 Martie 2007 la Tribunalul Gorj.

Președinte,

Red.E.Z.

Thred.L.M.

Ex 6

21 Martie 2007

